

Учасники студії «Вежа» провели квартирник на честь дня народження Квітки Цісик

Квартирник, присвячений пам'яті незрівняної співачки, провели учасники студії «Вежа». У камерній атмосфері розповіли про відому американку з українським корінням, яка була вихована на глибокій повазі до українських традицій, понад усе любила землю предків та присвятила життя популяризації української культури. Потужної енергетики та небаченої глибини її пісням надає поєднання радості та печалі, натхнення й тривоги, любові та глибокого суму.

Презентація із цікавими фактами життя Квітослави на шляху становлення як відомої співачки супроводжувалася її піснями. Одну з цих проникливих і щемливих пісень, сповнених ніжності, щирості й журби, підхопила Олександра Дідківська.

Вона продовжила захід, виконуючи під акомпанемент укулеле твір Володимира Івасюка «Я піду в далекі гори». Зал завмер від захвату, щойно прозвучали перші акорди, адже голос Олександри досить високий і подібний до колоратурного сопрано Квітки Цісик, але манера виконання трішки інша.

Пісні Квітки Цісик підтримували атмосферу щирого спілкування між учасниками: вони пропонували улюблені твори з репертуару співачки і ненав'язливо залучали інших до спільного виконання.

Двічі на заході звучав чудовий вальс «Де ти тепер». Спершу його на гітарі виконав Паша Іщук, а потім хором співали всі присутні.

Не змогли оминати й одну із найпопулярніших лемківських пісень «Ой, верше мій, верше», яка завдяки виконанню Квітки Цісик стала уособленням туги за далекою Батьківщиною.

На завершення заходу виконали «При ватрі» — одну з улюблених таборових пісень пластунів, до яких свого часу належала співачка.

Коли у залі стихли останні звуки музики, пісенне товариство не квапилось розходитись. Студентська молодь весело порушувала тишу бібліотечних коридорів, наспівуючи пісні Квітки Цісик у вечірніх сутінках.

**Майя Мельник,
заступниця директора
Наукової бібліотеки ВНМУ**